

Pension, der skal tillægges Rector Rosendahl, bliver bestemt saaledes som efter Regjeringsudkastet. Den høitærede Mand, som forestod Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet dengang denne Sag første Gang blev behandlet, og som ogsaa senere har deeltaget væsentlig i dens Behandling, har udtalt sig med saa megen Styrke til Fordeel for det Forslag, der er gjort, og har været saa vel underrettet om de Omstændigheder, saavel personlige Egenskaber som ogsaa andre Omstændigheder, der kunde tale til Fordeel for Rector Rosendahl, at jeg kun behøver at henholde mig til det af ham Anførte, da jeg ikke troer at kunne sige Noget, der i den Grad vilde anbefale Rector Rosendahl til Thingets Velvilje, som det, han har udtalt. Jeg skal derfor kun gjentage, at, foruden hvad der iøvrigt taler for den Pensionsbestemmelse, som Regjeringen har foreslaaet, saa er det dog vel ogsaa en temmelig stærk og derfor talende Omstændighed, at Rector Rosendahl i mange Aar, før han blev ansat i det Embede, som han sidst beklædte, havde havt en Ansættelse, som havde overmaade megen Lighed med at være en offentlig Ansættelse. Han har nemlig i en Tid, som i Forbindelse med den, hvori han siden var Rector i Nykjøbing Skole, udgjør mere end 30 Aar, og som altsaa vilde give ham Afgang til den høieste Pension, Pensionsloven hjemler, foreslaaet et Institut i Fredericia, som traadte istædfor den da nedlagte lærde Skole, og som ogsaa blev lønnet af det Offentlige, uagtet det ikke egenlig var nogen lærd Skole, og det synes altsaa at have megen Billighed for sig, at han nu, da han har tjent i en Tid af over 30 Aar, skulde have Afgang til den Pension, som Pensionsloven tilstaaer dem, der i saa lang Tid have staaet i Statens Tjeneste. Jeg troer ikke, at man med Føie kan sige, at det har manglet ham paa Dygtighed; det kan vel være, at han i de senere Aar ikke har havt den Energie som tidligere, men det er ikke Andet end den sædvanlige Følge af Alderdommen, og kan altsaa ikke tilregnes ham. Det, der gjorde, at han ikke kunde vedblive, var, at Skolen var bleven saaledes forandret, at der udfordredes større Gyver end tidligere. Var Skolen vedbleven i sin forrige Tilstand, saa

vilde han maaskee kunne have vedblevet at tjene i længere Tid, og det var altsaa Forandringen af Skolen, som gjorde, at han ikke længere var skiftet dertil. Jeg kan iøvrigt i saa Henseende henholde mig til, hvad der er udtalt af den nuværende Inspecteur for det lærde Skolevæsen, som forhen har været Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og skal sluttelig blot tilføie, at, naar der ellers har været Tale om Rector Rosendahl, saa har det, saavel medens han forestod det lærde Institut i Fredericia, som, efterat han var bleven Rector ved Nykjøbing lærde Skole, været fordeelagtigt, og navnlig er det blevet vittet, at han saavel var en kundskabsrig som ogsaa tillige en særdeles retsindig Mand, og man maa saaledes ønske at gjøre hans Bilkaar saa taalelig gode som muligt. Det forholder sig rigtigt, som udtalt af den ærede Folkethingmand for Sorø Amts 5te Valgfreds (Frølund), at Pensionsloven ikke umiddelbart kan hjemle Rector Rosendahl at blive ansat paa Wartpenge, fordi det ikke forholder sig saaledes, at Embedet inddrages, men det blev saaledes omdannet, at den Mand, som før var istand til at forestaae det, ikke længere saae sig istand dertil. Lovens Bogstav taler altsaa ikke for ham; men der er derimod en Analogie, som taler temmelig stærkt for ham, og det forekommer mig altsaa, at det Ændringsforslag, som 2 ærede Folkethingmænd have stillet, ikke er saalidet anbefaleligt. Fremfor Alt maa jeg dog anbefale ham til det ærede Things Velvilje derhen, at hans Pension bestemmes til det, som Regjeringen har foreslaaet.

Lindberg: Jeg skal blot med et Par Ord slutte mig til, hvad den ærede Folkethingmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Gram) udtalte, nemlig aflægge det Vidnesbyrd, at, da en forhenværende Folkethingmand (Madvig) udtalte sig i forrige Samling om Rector Rosendahls Uduelighed til nu at bestyre Embedet, da føiede han udtrykkelig til, at, dersom den Forandring, som nu var indtraadt ved Skolevæsenet, ikke var kommen, antog han, at Rector Rosendahl endnu i flere Aar kunde være bleven i Embedet, og altsaa ikke være nødsaget til at tage imod Pension; jeg udtaler kun dette, fordi jeg ikke gjerne vilde, at den Ættring, der